

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

I går aftes havde jeg lejlighed til at følge en udsendelse i Danmarks Radios fjernsyn om forsørgersamfundet. Den handlede om Danmark og om danskerne. Om de sidste udtalte den siddende arbejdsminister, at de nu var så vænede til det høje skattetryk og det gode sikkerhedsnet, at alle ville have noget ud af det. Det sagde han faktisk.

Man skulle tro, at mange mennesker, der rammes af arbejdsløshed eller af sygdom, har en helt selvstændig drivende kraft i sig, der siger, at de nok også hellere må se at få skaffet sig noget fra den store kasse.

Sådan ser socialdemokraters verdensbillede ikke ud, heller ikke socialdemokraters danmarksbillede. Jeg tror ikke, at nogen opsøger arbejdsløshed, bolignød eller sygdom. Jeg tror, at langt de fleste gerne vil klare sig selv ved at gøre et fornuftigt stykke arbejde. Jeg tror, at enhver vil sky sygdomme.

Men jeg ved, at der er mennesker, der ikke vil deltage i fællesskabet, og som ikke vil yde til fællesskabet, mennesker, som trods held og gode kræfter kan klare sig selv mere end godt, og som prøver at slippe for byrderne, som fællesskabet ellers forsøger at fordele på vores skuldre.

Det er mest til disse mennesker, forslaget om mulighed for lønaftale mellem ægtefæller retter sig.

Efter den gældende lovgivning kan man med skattemæssige virkninger overføre indtil 127.000 kr. til ægtefællen.

Forslaget retter sig især mod to grupper. Den første er de mennesker, hvor ægtefællen bistår i ganske beskedent omfang, og som samtidig retter sig helt efter reglerne. Denne gruppe har ikke hidtil haft lov til at overføre beløb med skattemæssig virkning til den medhjælpende ægtefælle. Det kan de få lov til efter lovforslaget.

Den anden gruppe er de mennesker, der har relativt gode indtægter af den selvstændige virksomhed – så gode, at der i hvert fald er plads til at trække 216.400 kr. ud til hver af ægtefællerne. Beløbsgrænsen er den magiske grænse, hvor 12 pct.'s-skatten begynder at gnave. Den ene ægtefælle kan således, hvis man ser på den optimale situation, der vil gælde efter lovforslaget, kunne spare godt 20.000 kr. i skat,

mens den anden kan nøjes med at betale godt 4.000 kr. ekstra. Der er altså tale om, at man kan spare op til 16.000 kr. i skat om året, og det er da vel værd at tage med, vil nogle mene.

Det er altså ikke virksomheder eller forretninger, hvor begge ægtefæller knokler til en lille løn, der bliver hjulpet af dette forslag. Nej, det er de virkelig indtægtsgivende virksomheder, der som minimum kan indtjene en lille halv million kroner til løn eller overskud til de indehavende ægtepar, og det er nok den gruppe, der har mindst brug for denne lettelse.

Der er i øvrigt højst 10.000 ægtepar, der efter skatteministerens oplysninger vil være i stand til at udnytte denne solide skattemæssige fordel.

De skattemæssige fordele og mulighederne for omfattende adgang til det sociale system skal sammenholdes med den umulighed, der er for at kontrollere baggrunden for og rigtigheden af lønaftalen. Lønaftalen kan nemlig kun godkendes skattemæssigt, hvis aftalen dækker over et reelt arbejdsindhold, og hvis vederlaget ikke står i et åbenbart misforhold til lønmodtagerægtefællens arbejdsindsats i virksomheden.

Ja tak, de to krav vil være fuldstændig umulige at kontrollere, hvis man ikke vil gribe til ligefrem den opsøgende skattekontrol. Derfor er de gældende regler så stramme, at de i hvert fald ikke tiltrækker skattespekulanterne, men dog alligvel løser nogle problemer for seks syvendedele af de ægtepar, der driver selvstændig virksomhed, hvor begge ægtefæller er beskæftiget.

Skatteministeren anfører i bemærkningerne, at lovforslaget vil kunne medføre et vist kontrolmæssigt merarbejde og dertil et vist merarbejde på det sociale område. Hvordan skal sådan et kontrolarbejde dog overhovedet finde sted?

Skatteministeren anfører et provenutab på omkring 35 mio. kr. årligt – uden i øvrigt en beregning af merudgifter på det sociale område. En nøgtern bedømmelse af de foreliggende tal siger mig, at der snarere er tale om et trecifret millionbeløb.

Skatteministeren vælger her at tilfredsstille en gruppe mennesker, der med arbejdsministerens ord også vil have noget ud af det, have særbetjening betalt af statskassen. Sådan er socialdemokraters verden ikke indrettet. Vi er imod åbningen af denne nye sluseport til skattetænkningens hav.